

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tone Skjerven – lagleder

Takk til tidligere kollega og veileder på Lurøy, Maria Hellevik, som utfordret meg i stafetten.

Jeg må innrømme at jeg de senere åra kun har hatt sporadiske, korte besøk inn i lyrikkens verden. Da jeg nå ble utfordret, førte det til gjensyn med tidligere gjennomtolkede dikt fra skoletida, men også mange nye diktoplevelser på leting etter diktet med stor D.

Jeg endte opp med et dikt av Jens Bjørneboe som jeg synes bærer i seg en stor visdom. Det blir for meg et oppgjør med skråsikkerhet og hovmod, og jeg synes det sier noe om å møte livet med undring og tvil. Dette i Jens Bjørneboes klare og nyanserte språkdrakt.

Ynglingen

Og jeg som skulle være som en pil
På vei mot målets høye helligdom
som bare skyttens stille jegersmil
allvitende og nådeløst vet om

Og jeg som skulle være som en pil!
Som søkte vei til tidens offersted,
jeg smuldrer i en slyngplante av tvil!
De som vet veien, ofrer ikke med.

Nei, de som vet, de ofrer ikke med!
Og skyttens smil var mange netter dødt.
Men ennå kald av bitter nattesved

så jeg i morgenlyset purpurrødt
(og det ble taust i meg, da jeg fikk se det):
At selve tvilen er jo offerstedet.

Jeg vil utfordre Petter Brelin, fastlege i Aremark ved Halden, til neste etappe i lyrikkstafetten. Han presenterte meg for allmennmedisin da jeg som student hadde fire flotte uker i hans praksis.

Hilsen Gunhild Felde